

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5496

за изменение в частта за разноските

гр. София, 22.07.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в закрито заседание на 22.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **13458** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

С Решение № 2446/08.05.2020 г. Съдът отхвърли оспорването по жалбата от Х. ЦУ, против частта от РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221318005563-091-001/19.07.2019 г., издаден от органи по приходите при Териториалната дирекция на НАП – С., потвърдена с Решение № 1709/09.10.2019 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – С., и осъди жалбоподателя да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1 213 лв. (хиляда, двеста и тринадесет лева), на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет.

С подадена в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. § 2 ДР ДОПК молба от 15.06.2020 г. адвокат М. Й. е поискала решението да бъде изменено в частта за разноските, тъй като според нея юрисконсултското възнаграждение „не може да надхвърля 450 лева“. Това искане е мотивирано с цитиране и тълкуване на чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че искането за изменение на решението в частта за разноските е процесуално допустимо (чл. 248, ал. 1, предл. първо ГПК), но е неоснователно.

По принцип са правилни разсъжденията на адвоката, досежно чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, но не е отчетено, че (както изрично е посочено в титулната част на съдебното решение и в частта, преди диспозитива) съдебното производство е проведено по процесуалния ред на чл.чл. 156 – 161 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс. Този ред предвижда специални процесуални правила, включително по отношение разноските и държавните такси (чл. 161 ДОПК), което изключва (по аргумент за противното от § 2 ДР ДОПК) субсидиарното приложение на АПК и ГПК, когато се касае за присъждане на разноски. Макар в решението си Съдът погрешно да се е позовал на чл. 8, ал. 1, т. 4

от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет (ал. 1 – отменена с Решение № 5419/08.05.2020 г. на ВАС, по адм. дело №14384/2019 г. – ДВ, брой 45/2020 г., в сила от 15.05.2020 г.), вместо на чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата, тази неточност не променя крайния резултат на изчисляване сумата на юрисконсултското възнаграждение.

Поради горното и на основание чл. 248 ГПК, Административен съд София – град, 14^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата от 15.06.2020 г., от адвокат М. Й., като пълномощник на жалбоподателя Х. Цу, за изменение на Решение № 2446/08.05.2020 г. по адм. дело № 13458/2019 г., в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: